

Luca și Vulpea șireată

Dragă Luca, în seara aceasta vom călători într-o lume magică, unde vei face cunoștință cu o vulpe foarte, foarte șireată. Se numește Vulpea șireată și este personajul principal al poveștii noastre.

Într-o pădure veche și plină de mistere, trăia Vulpea șireată. Era faimoasă pentru istețimea ei și pentru că mereu găsea soluții la orice problemă. Într-o dimineață însorită, Vulpea șireată a pornit într-o aventură.

Burta ei ghiorăia, pentru că îi era foame de niște afine dulci. Își amintea de un tufiș secret, ascuns adânc în inima pădurii, plin de cele mai gustoase afine. Dar era un drum lung și presărat cu obstacole.

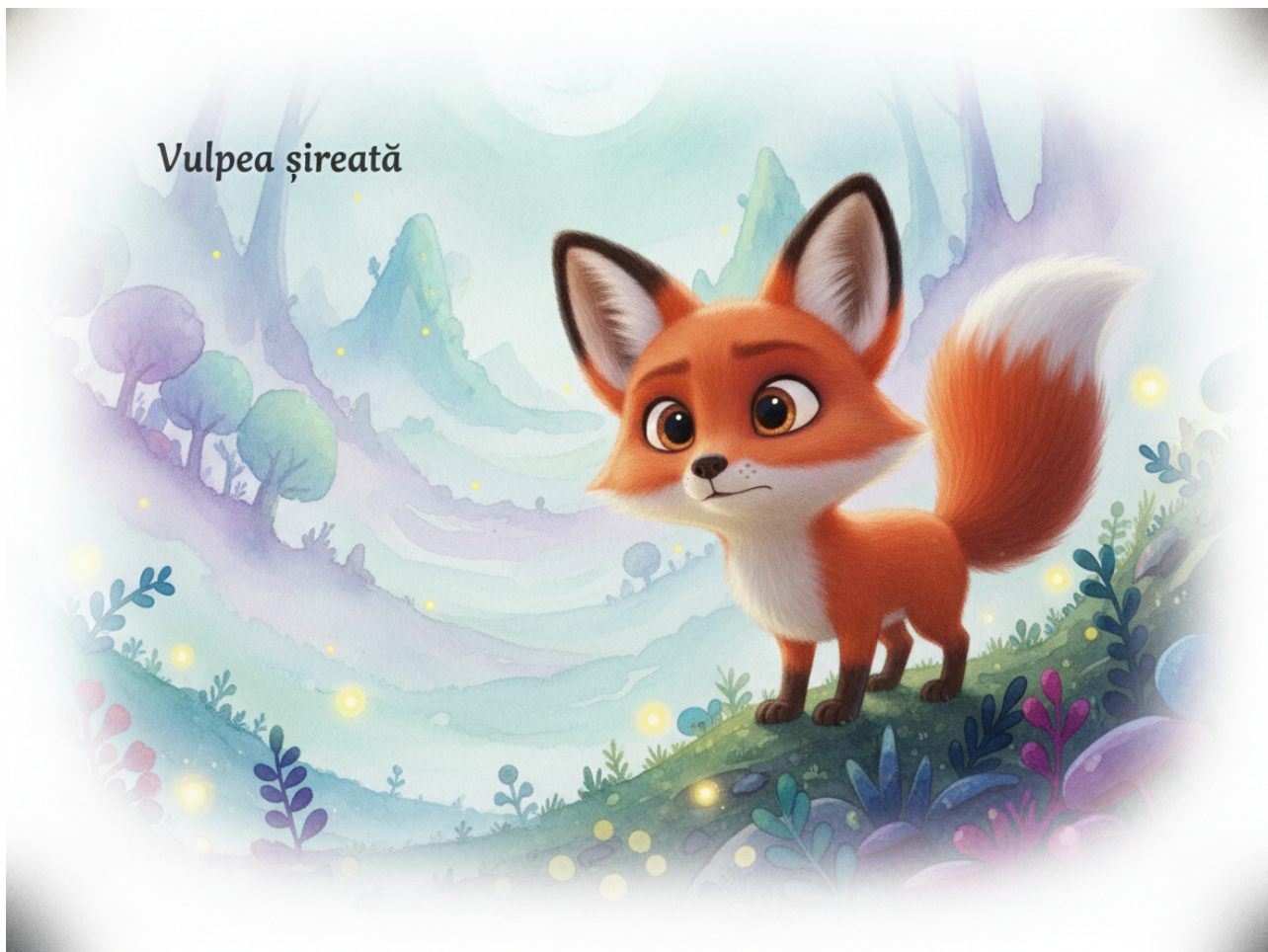

Primul obstacol a fost un râu lat și vijelios. Apa curgea repede, iar Vulpea șireată nu știa cum să treacă pe partea cealaltă. A privit în jur, căutând o idee inteligentă.

A văzut un buștean gros plutind încet pe apă. 'Aha!', a exclamat ea, 'Acesta este podul meu magic!' Cu grijă, a sărit pe buștean și s-a lăsat purtată de curent.

Vulpea șireată

Odată ajunsă pe malul celălalt, Vulpea șireată a continuat drumul. Curând, a ajuns la o vale adâncă, unde se auzeau zgomote ciudate. Trebuia să găsească o cale sigură să coboare.

Deodată, a observat o liană puternică atârând de un copac înalt. 'Perfect!', a gândit ea, 'O să o folosesc ca pe o frânghie!' A apucat-o cu lăbuțele și a început să coboare cu grijă.

În cele din urmă, a ajuns pe fundul văii și a continuat să meargă.
Aerul era dulce, iar mirosul de afine devenea tot mai puternic.
Inima ei bătea de bucurie și anticipare.

Vulpea șireată

Și iată! Acolo, sub un copac bătrân, era tufișul secret plin de afine mari și succulente. Ochii Vulpii șireate au strălucit de fericire. Era o priveliște minunată, demnă de o vulpe atât de isteță!

După ce și-a potolit foamea cu delicioasele afine, Vulpea șireată s-a întors acasă, fericită și împlinită. A învățat că, prin șiretenie și perseverență, orice obstacol poate fi depășit, iar răsplata este cu atât mai dulce.

